

Amanda

Huono elämä?

Ossi Merikko

OMISTUSKIRJOITUS

AMANDA

OSSI MERIKKO

© 2023 Ossi Merikko

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-9316-5

JOHDANTO KIRJAAN

AMANDA

Isoäitini Amanda Eufemia Mattsson oli aloittanut seurustelun miesten kanssa vasta noin kahdenkymmenen vuoden ikäisenä. Iloluontoisena ja sorjana ja vaatetukseltaan kauniisti pukeutuvana hänellä oli kysyntää!

”Minä rakastan miehiä” ovat hänen omat sanansa.

Amandan suurin toive oli päästä naimisiin. Ehdokkaita oli paljon. Hän valitsi erään REINHOLD BRANDER nimisen miehen.

Tämän ”veijarin” kanssa hän kuitenkin sai jo ennen avioliittoa kaksi lasta. Sen jälkeen mies katosi teille tietymättömille. Amandan unelma ei näin koskaan toteutunut.

Pettymys oli hänelle niin suuri, että siitä päivästä lukien nuoren naisen elämä murskautui, hän masentui ja vietti loppuelämänsä tulisessa helvetissä!

Amanda

Amanda Eufemia Mattsson

1. Lapsuus

Hän syntyi 26.10 vuonna 1888. Äiti Loviisa Wilhelmiina Karlintytär oli Paraisilta ja syntynyt 8.5.1858 ja isä oli Wilhelm Mattsson Maskusta, syntynyt 22.1.1842. Olivat menneet naimisiin, mutta Tuomiokirkkoseurakunnan kirjanpito ei ollut vihkimisaikaa kirjannut.

Aviopuolisoiden ikäero oli melkoisen suuri, 16 vuotta.

Loviisan ja Wilhelmin ensimmäinen lapsi, tytär Selma Maria, syntyi 4.12.1880. Pariskunta sai vielä viisi lasta ikäjärjestyksessä;

Rauha Wilhelmiina s. 12.10.1883

Aina Elisabeth s. 17.6. 1886

*Amanda Eufemia s. 26.10 1888

Martha Loviisa s. 4.2.1893

Wilhelm Martti s. 24.9.1894

Selma Marian syntymä on kirjattu Paraisille ja muiden viiden Turkuun.

Sisarusparven omien kotien halu kasvattaa ja opastaa lapsensa hyvään ja hallittuun elämään oli vahva.

Useimmat heistä ovat saaneet koulutusta ja hyvän ammatin ja toimeentulon. Perheitä on perustettu ja lapsia saatu ja kasvatettu ”herran nuhteessa”! Uudet sukupolvet ovat selviytyneet ja pärjänneet maailman kovissa tuulissa. Vaan ”yksi on joukosta poissa”, sen minä tiedän.

Amanda.

Elämänhalu, ilon ja onnen kaipuu ja tavoittelu oli hänelle annettu. Hän rakasti kaikkea kaunista. Hän rakasti vaatteita ja koristeita ja värejä. Hän rakasti tanssia ja huumaa. Hän rakasti myös miehiä! Niin paljon hän miehiä rakasti, ettei koskaan naimisiin päässyt. Sitä, avioliittoa, hän kaipasi niin paljon, että lopulta pettymys miehiin vei hänet vuoroin iloon, tai syvään masennukseen.

Amanda ei koskaan päässyt naimisiin! Hänen omasta elämästään tuli Helvetti!

Kappale potilaspäiväkirjasta; 1

Lapsuudessaan neiti Mattsson on ollut hiljainen hidas ja hyvin itsepäinen.

Noin kahdenkymmenen vuoden ikäisenä hän alkoi ahkerasti seurustella miesten kanssa ja ERÄÄN kanssa hän sai kaksi lasta.

He eivät menneet avioliittoon, vaan mies jätti neiti Mattssonin. Tämän jälkeen hän sai vielä kaksi lasta ja molemmilla oli kenties eri isä?? Hänen asemansa taloudellisesti oli hyvin huono ja hän vietti huonoa elämää.

Kappale potilaspäiväkirjasta; 2

Taloudellisen asemansa vuoksi hän sai elatusapua köyhäinhuollosta. Hänen neljästä lapsestaan on

kolme elossa, näistä hän on antanut sisarelleen hoidettavaksi yhden ja kaksi muuta on hoidettu lastenkodissa.

Kappale potilaspäiväkirjasta; 3

"Mä asuin Kaivokadulla Maritan kanssa ja meillä oli molemmilla sulhanen. Mulla oli Tampereen mies, sellainen Turkkuri. Sillä oli kaunis takki ja siinä oli pilkullinen karvanen kaulus. Se oli sit kiva mies".

"Mä sain sen kanssa pojan ja sen nimi on Helmer, eik se olekin kaunis nimi"?

"Mä sain sen kanssa toisenkin lapsen. Vaikka me käytettiin varokeinoa, niin sittenkin tuli laps, eik olekki kummallista"?

"Se ol sit kiva mies, mut sill oli toinen nainen Tampereella ja meni sen kanssa naimisiin. En mä saanut sitä, vaik mä tykkäsin siit niin kamalasti".

"Juu, sillä oli semmonen sussu, lapatossu Tampereella".

Huonoa elämää elänyt isoäitini, jota en ole koskaan nähnyt, vaikka olen elänyt kymmenet vuodet samaan aikaan hänen kanssa!

Avioliiton toivoa, pettymys ja vaikea masennus ja maanpäällinen Helvetti.